

Kapitel IV.

Borgernes forpligtelser over for det offentlige.

A. Forsørgelsespligt.

§ 25. Enhver mand og kvinde er over for det offentlige forpligtet til at forsørge sin ægtefælle samt sine børn under 18 år, jfr. dog stk. 2-3.

Stk. 2. Over for børn født uden for ægteskab har faderen eller den, der i medfør af lov nr. 131 af 7. maj 1937 § 14, stk. 2, er anset som bidragspligtig til et sådant barn, ikke forsørgelsespligt, medmindre han i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem forældre og børn uden for ægteskab har fået barnet udleveret til forsørgelse, eller barnet er frugt af en ved dom fastslået kønsfrihedsforbrydelse. I sidstnævnte tilfælde hviler forsørgelsespligten udelukkende på faderen eller den bidragspligtige.

Stk. 3. Ægtefællers indbyrdes forsørgelsespligt over for det offentlige vedvarer for ægtemandens vedkommende, indtil ægteskabet ophæves endeligt, medens hustruens forsørgelsespligt ophører, når hun kan betragtes som forladt af manden, eller der er opnået separation eller skilsmisse. Forsørgelsespligten over for børn i henhold til foranstående bestemmelser bortfalder ved adoption eller for døtres vedkommende ved indgåelse af ægteskab før det fyldte 18. år.

§ 26. Når der ydes hjælp af det offentlige til en person under 18 år ved forebyggende foranstaltninger eller ved anbringelse uden for hjemmet, kan det sociale udvalg afkræve den forsørger, der er indehaver af forældremyndigheden, betaling til hel eller delvis dækning af de med forsorgen forbundne udgifter i overensstemmelse med forsørgerens betalingsevne i den periode, hjælpen vedrører. Ved fastsættelsen af denne betaling vil der være at tage hensyn til den forpligtedes arbejdsmuligheder og andre omstændigheder, der herved egner sig til at tages i betragtning, derunder omfanget af den hjælp, det offentlige må yde. Socialministeren fastsætter vejledende takster for forældres betaling for børn, der er anbragt uden for deres hjem i henhold til lov om børne- og ungdomsforsorg.

Stk. 2. På samme måde kan det bestemmes, at en ægtefælle helt eller delvis skal bære de udgifter, der er forbundet med den anden ægtefælles forsørgelse uden for hjemmet i henhold til denne lov. Er det ved forsorgens etablering eller bliver det senere pålagt vedkommende ægtefælle at svare bidrag i henhold til lovgivningen om retsforholdet mellem ægtefæller, eller er der indtrådt separation, gælder reglerne i § 33. Socialministeren fastsætter takster for betaling for ophold under særforborg.

Stk. 3. Betaling i overensstemmelse med foranstående bestemmelser kan uanset § 25 tillige kræves af den, der er under forsorg uden for sit hjem.

§ 27. Den hjælp, der af det offentlige efter denne lov ydes en person, over for hvem en anden har forsørgelsespligt, betragtes i det omfang, den overstiger en i henhold til dette kapitel ydet betaling, tillige som oppebåret af denne sidste.

B. Nærmere regler om fremgangsmåden m. v. ved udfærdigelse af betalingsresolutioner.

§ 28. Betaling i henhold til § 26 fastsættes af det sociale udvalg.

Stk. 2. Betalingen fastsættes i en særlig resolution, af hvilken en genpart sendes til skyldneren. Er betaling fastsat af det sociale udvalg efter anmodning af en anden kommune end den, der skal bære opholdskommuneforpligtelsen, sendes en genpart til sidstnævnte kommune. For så vidt angår betaling i anledning af børne- og ungdomsforsorg, skal en genpart sendes til vedkommende amt, der påser, at bestemmelserne med hensyn til betalingsforpligtelsen er opfyldt, samt at inddrivelse foretages af vedkommende opholdskommune. Socialministeren kan fritage større kommuner for at indsende nævnte genpart. Hvor statskassen bærer hele udgiften ved børneforsorgen, skal den originale resolution for alle kommuners vedkommende sendes til direktoratet for børne- og ungdomsforsorgen, der drager omsorg for, at ydelsen inddrives gennem opholdskommunen. Genparter af resolutioner om betaling i anledning af særforborg skal sendes til amtet.